

Březová kůra

měsíčník skautského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 154 / 15. ročník

Šestice hochů, díky nimž nyní je náš oddíl známý po celé republice. Hoši děkujem!!!

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci září roku 2003.

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

Úvodem

Jak jste si všimli, právě držíte v ruce první číslo letošního ročníku Březové kůry. V tomto roce jsem se „upsal“ k vedení časopisu já. Chtěl bych udělat pár změn, doufám, že ne k horšímu. To však musíte posoudit sami. Výchozím bodem pro mě byla anketa provedená letos na táboře mezi členy oddílu.

Chtěl bych zavést určitou pravidelnost ve vycházení časopisu. Myslím že by to bylo vhodné. Proto v každém čísle najdete uzávěrku a předpokládané vydání čísla následujícího. Je to taky tak trochu bič na mě, abych to dodržel. Zároveň chci požádat všechny, kteří budou do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny.

Nemyslím si, že tato moje funkce znamená, že dotyčný (já) musí napsat většinu příspěvků do BK. Spíše odpovídá(m) za její celkovou kvalitu a za to že vyjde a má stránky přibližně na svém místě. Proto se může někdy stát, že číslo bude mít jen pár stránek, jindy zase bude tak tlusté, že jej ani nepřečtete – ale to je účel. Časopis by měl být odrazem činnosti oddílu. Když oddíl bude žít a členstvo bude aktivní, bude jistě i časopis stát za to. I kdybych se stavěl na hlavu, tak sám nedám dohromady více než tak jedno číslo za půl roku. S pomocí vás všech však může Kůra vycházet každý měsíc.

Pokud budete mít chuť do časopisu přispět, tak do toho. Jen bych chtěl poprosit abyste mi příspěvky dodávali v elektronické formě (Word) a s obrázky. Piště prosím rovnou na stránku formátu A5, okraje 1 cm, dole 1,5 cm. Písmo Verdana, velikost fontu 8.

O grafickou úpravu jsem požádal Veroniku, kterou asi většina z vás zná aspoň od vidění. Pokud proti ní (té úpravě) někdo něco má, tak ať se prosím ozve. Doufám že vzhled našeho časopisu vám všem bude co nejvíc vyhovovat.

V tomto čísle se sešlo poměrně dost příspěvků, takže jsem nebyl nucen sáhnout k nějakým „výplňovkám“, čemuž jsem rád. Protože je mi jasné, že tomu tak nebude vždy, předpokládám od příštího čísla normální fungování redakční rady. Ta by se měla scházet týden před uzávěrkou o víkendů a hodnotit situaci. Takže si to pamatujte a kdo máte zájem, včas se přesný termín dozvíte. Jen chci apelovat na vzhled a obsah vámi dodaných článků – prosím snažte se jej dodat v co nejvíce konečné podobě. Zde jsou vidět zkušenosti např. Křečka, Michala nebo MIČKINIKWY, kteří dodají článek tak, že se s ním prakticky nic už nemusí dělat. Za to jim děkuji, protože mi ušetří spoustu práce.

Chtěl bych zde také poděkovat Skaniatariovi za vykonávání funkce šéfredaktora BK v loňském roce. Je mi jasné, že to neměl lehké a dělal co mohl. Musím ale uznat, že když už Kůra vyšla, tak stála opravdu zato. Teprve včera jsem si uvědomil že loni bylo vlastně pět čísel Kůry. Když k tomu připočteme fakt, že číslo 150 bylo dvakrát obsáhlejší než je obvyklé a taky Kůru táborovou, tak za rok vyšlo jako by 7 čísel. Myslím si, že je to dobrý výsledek.

Pokud vás zajímá, jestli zde najdete příspěvky toho otravného

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

(rjb), tak mám pro některé zprávu dobrou a pro jiné špatnou – v tomto čísle od něj nic nemám, ale prý snad časem se něco najde. Víím že někteří ho nemůžou „ani cejtít“ a jiným se zase jeho články líbí – ale to je život.

V tomto čísle najdete příspěvky mnoha lidí z oddílu. Chci všem kdo se na tomto čísle podíleli poděkovat – Stopařovi, Křečkovi, Cestovateli, Mlčimovi, Ječmínkovi, Mičkinikwovi a Michalovi a Rakše. Bez nich by tohle číslo mělo akorát desky a tenhle a možná ještě jeden článek.

Zvlášť pak chci poděkovat Křečkovi že se tak aktivně chopil funkce hlavního redaktora BK. Jestliže teď čtete Kůru, je to i díky Křečkovi. Jeho přístup mě mile potěšil. Pokud budete mít ke Kůře jakékoli dotazy, obraťte se na něj nebo přímo na mě.

Důležité údaje:

Příští redakční rada (tedy vlastně úplně první):	mezi 24. a 26. říjnem
Uzávěrka příspěvků příštího čísla:	neděle 2. listopadu
Příští číslo vyjde:	O VÍKENDU MEZI 7. A 9. LISTOPADEM

Kéž bychom se při rozhovoru o chodu a práci v oddíle mohli tvářit pořád jen takhle, jak se tvářili Plamen a zřejmě Dráček na finále Svojsíkova závodu.

Rendy

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

Slovo Degandawidy

Milí soukmenovci, od letošního tábora, kdy jsem byl vámi všemi zvolen do funkce degandawidy, mám ve svých rukou vedení oddílu, který patří k nejlepším minimálně v našem okrese. Už na táboře mi bylo jasné, že nepůjde vůbec o zábavičku, kdy budu jako „Pan Důležitý“ rozkazovat a velet, ale že to je prostě jen desetkrát víc práce pro mě než dosud. Můžete být klidní, nezklamal jsem se. První měsíc byl zatím ve znamení rozkoukávání se. Neustále jen přicházím na nové a nové věci, které je třeba zařídit a které dosud byly (díky Mičkinikwovi) jaksi samozřejmé. Především drobné detaily, kterých si člověk vůbec nevšimne, ale bez nichž to prostě v oddíle nejde. Je to prostě tím, že jsem se dostal na druhou stranu „barikády“. Zatímco před prázdninami všechno zařizoval Mičkinikwa, já jsem občas udělal to, co se po mně chtělo a když jsem neměl čas, udělal to někdo jiný. Teď, když je něco třeba udělat, musím na to buď někoho sehnat nebo si to udělat sám, jinak to není. Pořád je tu samozřejmě Mičkinikwa, který na všechno dohlíží, ale jemu samotnému by se určitě nelíbilo, kdyby mě měl do něčeho pořád „dokopávat“. Už jsem se zmínil, že je mezi námi jakási barikáda, která nás dělí na ty, co dělají, protože chtějí a na ty, co dělají, protože je do toho někdo neustále nutí, případně nedělají skoro nic.

Za ten měsíc jsem už taky pocítil, jaké to je, když někdo něco slíbí a neudělá to, ale taky mě občas potěší někdo, když udělá něco navíc, aniž by mu to někdo musel říkat. Ne, že by to bylo něco nového, takhle to mezi lidmi chodí vždy a všude, ale z pozice vedoucího tyhleto projevy, na které straně barikády kdo vlastně stojí, vnímám mnohem silněji. Nedá se určitě říct, že by někdo nedělal vůbec nic, ale někoho například zajímá jen určitá věc, ve které je tahounem a na něco jiného zase kašle, v něčem pomůže víc, v něčem míň. Mým snem a ideálem takového skautského oddílu je, aby taková barikáda mezi námi vůbec nebyla. Aby každý chtěl pomoci, když je potřeba, proto, že mu na našem oddíle záleží. A mimochodem, nepíšu vůbec jen o starších klucích. Na té správné straně barikády stojí třeba i Jirka, Koník, kterého většina z vás vůbec ještě nezná. Ale kdykoliv jsem v září přišel na klubovnu, byl tam taky a pomáhal, protože chtěl. Zatímco naopak se stává, že někoho v rodu Želva, musím přemlouvat a nutit do nějaké práce.

I já jsem třeba před rokem byl v mnoha věcech na té horší straně barikády, kdy jsem musel být k něčemu dokopáván a vím, že změna je problém. Mě totiž ke změně hodně pomohl nával zodpovědnosti, kterou jste mi na táboře dali. Tak tedy prosím všechny, aby tuhle zodpovědnost za náš oddíl (tedy sami za sebe, za svoje skvělé zážitky v něm) přijali se mnou a nedělali práci jen proto, že to po vás někdo chce, ale pro to, že i vás těší, když se v oddíle něco podaří - například když skončíme na třetím místě celorepublikové skautské soutěže, protože i na tuto radost nás všech musel někdo hodně dít.

Degandawida Stopař

BODOVÁNÍ - JAVOROVÁ NAŽKA 2003 - 2004

Je tu další skautský rok a s ním i oddílové bodování. V uplynulých patnácti ročních se zatím podařilo zvítězit jen 9 lidem. Na to, že oddílem prošlo už přes stovku kluků a holek je to opravdu jen malíček zlomek těch nejlepších, kteří oddílem žili, pro něj pracovali a dokázali pro něj něco udělat. Z těch kteří jsou v oddíle dodnes, je to Křeček, Mlčím a Mauglí. Oddílové bodování je zrcadlem těch nejschopnějších a nejlepších lidí v oddíle. Jak kdo maká, ukáže právě naše Javorová nažka. Proto doufám, že i letos se všichni hned od začátku vrhnou do práce, že nebudou takoví, kteří by nikdy nepřispějí do oddílového časopisu, ale budou jen čekat, kdy jim jej někdo přinese k přečtení. Nebo tací, co nejdou na výpravu, protože se jim nechce anebo třeba ti co, zatímco celý oddíl trhá šípky, oni leží doma u televize. Takže vzhůru do boje o nejschopnějšího borce...

Letos bude systém oddílového bodování hodně podobný tomu loňskému, ale k několika drobným změnám dojde. Navíc se ještě možná bude měnit a dotvářet v průběhu roku, ale o tom se vždy včas dozvíte na stránkách našeho časopisu.

I. DOCHÁZKA A VYBAVENOST Rodovka.....10 b. Jednodenní akce.....15 b. Vícedenní akce.....30 b. Krojovanost.....5 b. Vybavení.....5 b. 100% docházka v měsíci.....15 b.	II. AKTIVITA , SBĚR Sběr druhotných surovin.....max. 30 b. Nováček.....100 b. Jiné aktivity.....max. 30 b. (pomoc na klubovně, ve vedení atd.)
III. OP, MISTROVSTVÍ, NOVAČKOVSKÁ Nováčkovská zkouška.....50 b. Zisk OP.....10 b. Podmínka do Mistrovství.....5 b. Zisk odborky.....30 b. Bojovnícká hodnota.....25 b. Šlechtický stupeň.....50 b.	IV. ČASOPIS A KRONIKA, OSTATNÍ Článek do BK.....10 b. Zápis do kroniky.....10 b. Soutěže a hry na akcích Další nabídka bodů v BK atd.

Jak vidíte, možností jak získat bodíky je strašná spousta a budou spíš přibývat. Takže každý má možnost někde zabrat a poprat se o vítězství. Někdo může sbírat kůru, někdo přivést tři nováčky, někdo si splnit orlí pera a stát se třeba sagamoreem. Tak doufám, že aktivita bude vidět.

Jinak prosím všechny rádce, aby se podle této tabulky zařídili a podle této tabulky bodovali.

Degandawida Stopař

zimní podzim (Pořím 10/2002)

Zahajovačka

6.09.2003

Letošní zahajovačka proběhla u piskáče za Leštinou kde se nás sešlo kolem dvanácti. Hráli se všelijaké možné i nemožné hry. Při nichž byly vytvořeny tři skupiny pojmenované jako Prcci , Ti co to vyhraji a Ti co to prohrají . Po několika disciplínách , které byly zakončeny maratónem v Moravě bylo konečné pořadí následující:

1. místo Prcci
- 2 . místo Ti co to prohrají
- 3 . místo Ti co to vyhraji

Jak sami vidíte nebylo jméno jednoho z týmů moc platné.

Následovalo rozdělení členů do věkových skupin , což je změna oproti jakémukoliv roku naší činnosti kdy byly rody promíšené.

Akce se ukončila a každý se odebral domů .

Michal

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

Celostátní kolo Svojsíkova Závodu

Pátek 12.9. 2003 – Den zahájení akce

Sraz byl v pátek 12.9. v 6.45 na nádraží ČD. Odtud jsme vyrazili do města Brumov-Bylnice, kde jsme byli ubytováni v tělocvičně zdejší školy. Po nastěhování do

tělocvičny jsme začali hrát pozemní hokej nebo fotbal. Mezi tím nás Stopař a Mičkwinkva přihlásili a vylosovali nám startovní číslo 1. Pak byl nástup kde se akce zahájila. K večeru byla videoprojekce, ve které se promítalo něco o městě a fotky z jamboree a také byl sraz rádců a večere. Večerka byla ve 22.00.

Sobota 13.9. 2003 – Den hlavního závodu

Ráno byl budíček v 7.00, po probuzení byla snídaně, pak byl nástup na hradě po kterém jsme se připravili na závod, protože jsme startovali už v 9.30. Na první disciplíně jsme ztratili půl bodu, protože Mičím neměl nášivku rádce. Po startu

Tělocvična kde byla ubytováno Svojsíkova družina. Na snímku, kde jsou kromě fotografa Stopaře zachyceni všichni účastníci akce, probíhá právě příprava taktiky před závodem

následovaly disciplíny Mapa, Skauting, Historie, První pomoc, Azimutový pochod, Zvířata, Astrologie, Signalizace, Zručnost, Hlavlolamy, Oheň, Odhady vzdálenosti, Uzlování a Květiny. Doběhli jsme ve 12.07.30. Po dojití do tělocvičny jsme šli na oběd a pak do bazénu. Potom bylo volno až do večera kdy byl táborák, kde se zpívali různé písničky a hráli různé scénky. Po áboráku se udělal gilvelský kruh, ale pozdrav neobešel celý kruh, také se zapálil oheň a každá družina zařvala svůj pokřik. Večerka byla ve 22.30 hodin.

Neděle 14.9. 2003 – Den vyhlášení výsledků a

Ani u večere nebyla nuda. Na snímku rádce Svojsíkovy družiny Mičím s Plamenem a Ječmínkem se dobře baví

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

ukončení akce

Slavnostní nástup před závodem, kterého se účastnilo i náčelnictvo Junáka

Vyhlášení třetího místa hochů z oddílu TROJKA SHAWNEE

Ráno byl budíček v 7.00, po probuzení byla snídaně. Pak byl průvod městem na hrad, kde byl nástup a vyhlásilo se pořadí. Zde jsme se dozvěděli, že jsme třetí. Cestou z hradu jsme si ještě vyzvedli CD o akci, po dojetí do tělocvičny jsme si vyzvedli batohy a šli na zastávku, kde jsme si zahráli Nejslabší máte padáka. Do prvního přestupu byl vlak pěkně narvaný. Po dojetí do Zábřeha jsme ukončili akci.

Ječmínek

Slavnostní průvod městem na vyhlášení výsledků finále Svojsíkova závodu ročník 2003

Text: Ječmínek
Úprava, fotografie a popisky: Rendy

Finále Svojsíkova závodu

(I pro ty, co se jej účastnili)

V tomto článku nečekejte žádný popis akce jako do kroniky, to má ostatně za úkol napsat někdo jiný (že, Ječmínku) a určitě jej najdete v tomto čísle BK někde na jiné straně. Spíš bych se pokusil o pár mých postřehů k naší účasti na této velké akci českého skautingu.

Těsně po krajském kole Svojsíkova závodu jsem sepsal podobný článek, který jsem poslal Skaniatariovi, aby jej otiskl do Březové kůry. Bohužel, do 16. 9. (tedy po více než třech měsících), kdy tady smolím další článek, ten minulý nevyšel, takže navazuji na něco, co jste asi

ještě
neměli

možnost číst, a co už je bohužel částečně neaktuální. Takže první poznatek, který bych zde chtěl opravdu zdůraznit je, že pokud se věci nedělají pořádně, zodpovědně a pokud někdo neplní svoje úkoly, škodí tím oddílu víc, než si možná uvědomuje. Kdokoliv neudělá něco, co slíbí, nejenže tím kazí náladu všem, kteří v oddíle poctivě pracují, ale ztrácí tím důvěru svých kamarádů a především posouvá oddíl dolů. Ano, jak možná poznáváte, ten (ani po čtvrt roce) neotříděný článek mě trochu naštvál.

Ale psát jsem měl o Svojsíkově závodu a tentokrát je to mnohem veselejší psaní. Jak se už asi všem doneslo, ve finále se nám podařilo dosáhnout fantastického úspěchu, když jsme vylepšili historické desáté místo zábrzežských skautů z roku 1946 hned o sedm

příček a dosáhli jsme na „bronzovou medaili“. Byt třetí v republice je úžasné a proto tady patří dík všem, kteří se na něm podíleli. Čili hlavně Dráček, Mauglí, Brouček, Netopýr, Mlčím, Ječmínek a Plamínek. Je super, když vidím, že někdo obětuje svůj volný čas o prázdninách ve prospěch družiny a pracuje na tom, aby nebyl nejslabším článkem a nepokazil tím ostatním půlroční úsilí. Ne, že bych žil v iluzi, že se všichni naši „reprezentanti“ učili od rána do večera, někdo to bral vážně víc, jiný míň. Ale většina snad cítila zodpovědnost vůči svým kamarádům a především zdravou bojovnost a touhu ukázat, že na to máme.

Pak taky doufám, že celý víkend v Brumově byl pro všechny zážitkem,

Odjezd domů z akce, na které se náš oddíl zapsal do historie českého skautingu

který není zrovna každý týden. Například člověk viděl, že skautské oddíly fungují ve

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

všech koutech české republiky a ve skautském průvodu jsme ukázali nejen Brumovu a celému Zlínskému kraji, ale především sami sobě, že nás, skautů, může být opravdu velká síla, a že když chceme, umíme se taky dobře bavit.

I když taky přišli chvíle, kdy zrovna nebylo nic co dělat a většina se prostě povalovala v tělocvičně. Nehledě na to, jakou si kdo našel zábavu, někdo propadl chmurné náladě, která se v takovýchto momentech bez problému šíří dál a někdo ostatní neotravoval svou zamračenou tvář. I to je znamení někoho, kdo si říká skaut (8. bod zákona, pánové!!!). No, ale to je spíš detail na jinak povedené akci.

Důležitější je jiný poznatek, který jsem zde pozoroval (ale není to nic nového). Ti starší z našeho oddílu už dospívají do věku, kdy si utvářejí vlastní názor na mnoho věcí, jsou schopni leccos rozlišit a mají na to svým rozumem přispět svému okolí. Je na

každém, jak tyto své možnosti využije. Celkem často od některých lidíček v poslední době slyším „Proč jdeme zrovna tam..., Já půjdu dělat radši tam to..., Mně se nechce..., To je trapný...“ atd. Zase si asi nikdo neuvědomuje, že svou domnělou chytrostí kazí náladu všem kolem a ztěžuje práci klukům ve

vedení. Proto prosím, kdykoliv máte pocit, že ten, kdo vede akci dělá něco špatně, nepodryvejte

morálku členů, ale přijďte se svým nápadem přímo za ním. Názorný příklad: máte-li pocit, že není dobré jít v krojových košilích, ale radši v tričku, nerozhláste všude kolem otráveně: „Jé, proč zase jdeme v košilích, bude nám vedro“, ale lepší bude zkusit nevrhnout trika tiše vedoucímu. A pokud neuspějete, zkuste si svůj názor nechat pro sebe, i když je to těžké. Všechno ostatní je totiž cesta do záhuby, alespoň pro tuto chvíli.

Když ten odstavec po sobě čtu, není to úplně ono. Nechtěl jsem, aby to vyznělo tak mravokárně, ale snad to bude srozumitelné a možná se nad tím i někdo zamyslí. Ale jak jsem již napsal. Nejde o žádnou novou věc, problémy vždy byly, jsou a budou a určitě nemůžu říct, že by mě někdo vyloženě zklamal. Spíš jsou mezi námi tací, kteří mě často (skoro vždy) potěší nejen svým „neremcavým“ přístupem, ale především svou neustále dobrou náladou.

Zástupci oddílu Trojka Shawnee ve finále Svojsíkova závodu 2003, kde naše družina dosáhla historického třetího místa
Zleva: Mauglí, Plamínek, Netopýr, Dráček, Ječmen, Brouček, MIČKINIKWA, Tarzan, dole dřepí rádce družiny MIČim

Degandawida Stopař

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

Máme nejlepší družinu na severní Moravě

ANEB SEDM STATEČNÝCH

Možná trošku odvážné tvrzení, ale řekněte sami. 3. místo v celostátním kole Svojsíkova závodu, 2. místo na srazu BVÚ. Myslím, že fakta mluví za mě. Chtěl bych tady ještě jednou vyseknout klukům poklonu a pevně věřím, že těmito úspěchy budou ještě víc motivováni, aby na sobě pracovali a vyrostou nám v oddíle opravdoví odborníci na

spoustu věcí. Už kvůli tomu, že vznikl rod VIKŮ z vás, starších členů, ve kterém se dá udělat a prožít spousta věcí a který vás všechny, když budete chtít, posune mnohem dál. Díky kluci a snažte se, ať jste i dál chloubou našeho oddílu!!!

Co se děje ve vedení???

Takže tahle kratičká rubrika se občas v našem časopise taky objeví, poněvadž mnohá senzacechtivá individua v táborové anketě uvedla, že drby z vedení prostě chtějí. Takže bych tu občas shrnul a zveřejnil (pokud to budu považovat za vhodné), co se šustlo na oddílové radě nebo kdo koho pomluvil atd. Slyšte tedy:

- novým šéfredaktorem BK se stal Rendy a náš časopis by se měl opět pyšnit titulem měsíčník
- Křeček, který je od letoška oddílový rádce by se měl začít zajímat mimo jiné o oddílové www stránky
- Rendy jmenoval Křečka zástupcem šéfredaktora BK
- tradiční vánoční nadílku má na starost opět Wablautanaga
- ve vedení byl zaveden oddílový telegraf. Tedy není třeba abych já musel s každou prkotinou všechny obvolávat, ale předáváme si zprávu jako štafetu jeden druhému až se zase vrátí ke mně (pro kontrolu).
- taky by to chtělo zaplatit poplatky za letošní rok a doplatit za šípky
- budeme více dbát na krojovanost na akcích
- chystá se akce pro starší, která prověří jejich odvahu, orientaci v neznámém nočním terénu, akceschopnost a taky chuť si zablblnout
- chystá se nábor v Leštině který možná znovu posílí družinu v Sov Leštině a možná se tam vytvoří i družina děvčat

Degandawida Stopař

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

BVÚ 26. – 28.9. 2003

Hurááá...už je to tady...sraz BVÚ. Kdyby se udělala anketa o nejoblíbenější akci, zcela jistě by to BVÚ vyhrálo...nebo ne?

Poté, co jsme se sešli v Zábřeze na nádraží, jsme zjistili první problém – Ječmínkovi bylo líto úspor a tak je raději zapomněl doma a ke konci akce byl zadlužený jak české banky. Další problém nastal, jakmile jsme nasedli do vlaku – ten byl totiž plně obsazený a jen těžko jsme se dostávali dovnitř, nicméně se to povedlo a ke konci cesty jsme si dokonce sedli (jak se později ukázalo, cesta zpátky byla daleko horší. Po dlouhé a strastiplné cestě jsme vystoupili na nádraží Ostrava-Svinov. Tam už na nás čekala šalina. Tou jsme (dokonce) odjeli. Stále ale na nás čekala delší procházka na tábořiště s nezbytným zablouděním v temné lese. Ze všeho jsme se vymotali a na tábořiště dorazili. Tábor byl postaven celkem rychle, oheň vzplála a my mohli jít spát. Byla krásná, tichá a studená noc.

Ráno jsme plni elánu vyskočili ze stanů, protáhli se rozcvíčkou do půli těla a posnídali ze zásob z domova. Poté už byl slavnostní nástup. Tam nás počili o tom, co se smí a co se nesmí a taky o závodě a o vedlejších soutěžích přítomných oddílů. Pak jsme se zaregistrovali do závodu a náš hvězdný tým (*Dream Team*) (*čti „dřym tým“*) (Mičím, Mauglí, Michal, Plamínek, Brouček, Ječmen a Vulpes) dostal krásné číslo 1. Náš druhý hvězdný tým (*polo-Dream Team*) (*nebo Dream polo-Team*)? vedený Tarzanem dostal krásné číslo 2. A závody začaly...první byla štafeta – tam náš tým zazařil, byli jsme druží, předběhl nás jen tým, který si (podle

Dream Team před akci

našich předpokladů) vítězství pojistil litrem Šaratice (*nebo litrem v obálce do kapes rozhodčích?*). Následovali hvězdy (*ale ne ty naše - Mičím a spol., ale ty z oblohy*) – *pozn. red.* – tam nás zaskočily odborné otázky, ale ty zaskočily i ostatní týmy, a proto jsme nedopadli nijak zle. I všeobecné znalosti (zejména tábornické) byly celkem dobré, jen jsme někde řešili otázky zbytečně složitě. Ve zdravotědě jsme také

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

nedopadli špatně (i kvůli našemu tréninku na Svojsíkův závod). Kamenem úrazu pro nás ale byl biatlonový závod – kvůli němu jsme dopadli tak, jak jsme dopadli. Tam totiž nezáleželo na znalosti a rychlosti, ale na štěstí, a to jsme my neměli. Touto disciplínou závod končil a my se rozběhli plnit ostatní soutěže. Ty byly až do večera. Večer jsme uvařili skromnou večeři a pustili se do zápasu v Čambrlu (s Kamarády ze Šumperku). Čambrlu jsme hráli až do úplné tmy a pak se odebrali na výborný táborák, který byl plný kvalitních písniček a dlouho připravovaných scének. Po táboráku jsme se rozešli do stanů a rychle usnuli.

Tento den (*zde měl Mičím na mysli asi neděli*) jsme zahájili (hned po probuzení) balením a dlouhodobou hrou. Po hře jsme se zklidnili, připravili a šli na závěrečný nástup. Tam se ukázalo, jak jsme byli úspěšní – spousta členů se umístila v některé soutěži (jen zmínkou – Vulpes vzal poprvé do ruky duralovou lakrosku a hned byl druhý ve své kategorii. A náš tým (*alias Dream Team*) ... byl druhý! Pro některé úspěch, pro mnohé zklamání. Pro nás je druhé místo úspěch, ALE měli jsme na víc. MOHLI jsme být první. O to, kdo jako druhý vystoupil na Měsíc se také nikdo nezajímá...druhé místo je tedy hezké, ale první místo je

Slavnostní nástup a udílení posledních pokynů:
„Dáte ty ruce z kapes“!

první místo. Hned po vyhlášení výsledků a ukončení srazu jsme se odebrali k pověstným autobusům a dopravili se na nádraží. Čekala nás dlouhá cesta domů...

Na BVÚ bývá také spousta hezkých děvčat, což je mimo jiné hlavní důvod účasti některých členů (asi tak dvaceti)

Napsal Mičím

Obrázky+ komentář, grafickou úpravu a ty tučné trapné poznámky udělal Rendy

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

AKCE PLOT

Jak jistě všichni víte, o prázdninách se na klubovně dělalo leccos, především pak plot. Dneska už vypadá hezky a reprezentuje naši klubovnu, za což patří všem kteří se na jeho budování podíleli, nemalý dík. Avšak takový plot není jen spousta práce, ale i stresů a nervů. Kritickým se (mimo jiných) stal den, kdy jsme poprvé hoblovali desky a natírali budoucí plot. Takže nyní se pokusím o stručný popis onoho památného dne.

Motto dne: „To jsou zas akce...“

Dne 23. srpna jsme na klubovně učinili posun v „Akci plot“, jak to nazval Wablautanaga. V 8.15 vyjel od Wablautanagů (dříve Andělů, původně Šafářů) terénní vůz (v oddíle tak

oblíbené a osvědčené značky) Škoda 105(L). Osádku vozu tvořila trojice statečných – Wablautanaga, já (Rendy) a Veronika. Měli namířeno do Sudkova, kde si měli půjčit hoblovku na desky. V 8.19, právě když míjeli Motel, v motoru auta něco podezřele šklublo. Wablautanaga prohlásil „to nic, to je termostat“ a jelo se dál. Když se však z motoru začaly ozývat podezřelé bublavé zvuky, řidič ztratil svou dosud neochvějnou jistotu ve svůj skvělý vůz, zastavil a vylezl se slovy „Co tomu zase je...“. V 8.21, Po vystoupení z auta jsme zjistili tři věci: 1. Chladicí kapalina v motoru si vesele bublala (což nemá) 2. Sluníčko svítilo

(což má) 3. A bylo hezky (což může). První věc nás vzrušila poněkud více než ty dvě další. Po chvíli bezradného hledění do motoru, které zpeřtil W. poznámkou „Ale do lesa

je to auto výborný“, začalo něco pískat a tak jsme instinktivně udělali krok vzad. Bylo to štěstí, neboť vzápětí se ozvala rána (to explodoval systém chlazení) a auto pod sebou udělalo loužičku, asi jako pes, když to nestihne. Voda byla všude okolo nás. Bohužel jsme neměli plavky. Naštěstí W. neztratil duchapřítomnost a zavolal domů o náhradní – ale nikoli plavky, ale o náhradní auto (někdo má náhradní, ponožky někdo holt auto). Chvilu čekání se zdály nekonečné ale pak přeci přijel pan Šafář a odtáhl auto číslo 1 autem číslo 2 zpět do Zábřeha. Nyní jsme tedy měli k dispozici vůz značky Škoda Favorit. Šťastně jsme naložili hoblovku a odvezli ji na klubovnu. Poté jsme na klubovnu přivezli i desky od paní Vítkové a začalo se. Veronika natírala plot, objevil se Mauglí který jí pomáhal a pak i Michal, Tarzan, Netopyr, Ječmen a Běda. Další stres nás čekal poté, že jsme zjistili že hoblovka má volný klínový řemen a je tudíž nepoužitelná. Už tak jsme měli v práci hodinu zpoždění...naštěstí se problém ukázal jako řešitelný a za pár minut už W. začal hoblovat. Měl jsem snahu mu pomoci, ale málem jsem si ohobloval prst. W. mi ale vysvětlil zásady bezpečnosti a už se jelo. Michal s Tarzanem natírali hrany, ostatní natírali, bourali, uklízeli, zametali a cvičili s košťaty na bitvu u Kanawhy boj zblízka. Další stres byl, když jsme vyrazili pro další várku desek. Ječmenovi bylo při čekání v autě horko a tak jsme zkusili větrání. Mezitím ovšem chcipl motor a nešel nastartovat – vůbec prostě nereagoval. Na čele nám vyrazil smrtelný pot - teda Ječmenovi ne, ten už byl zpocenej a navíc mu to bylo jedno. No ale druhé odrovnané auto v jeden den... W. prohlásil něco jako že ho doma nepochválí...není se co divit. Avšak poté zpozorněl a se slov „no jó“ nastartoval. My s Ječmenem jsme totožně nemožli tušit, že ono vozidlo je důmyslně chráněno proti odcizení – prostě když jistým způsobem větráte, tak nejedete. Takže to bylo OK ale přiznám se, že během těch pár minut mě i přešla chuť na oběd, ačkoli jsem od rána nejedl. No a zbytek akce byl celkem v poklidu, respektive si to nepamatuju, takže asi jo.

Rendy

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

PLÁN AKCÍ

listopad, prosinec 2003

- 31. října** **2. Oddílová schůzka**
Akce, která proběhne spolu s uctěním památek zesnulých. Toto setkání má na svých bedrech Rendy a bude se započítávat už do listopadu, takže zde bude vyhlášena říjnová javorová nažka a javorový list.
- 7. – 9. listop.** **Akce Chameleon**
Od: Velitelství výzvědné služby
Cíl mise: Navázat kontakt se spojkou jež vás ...
Právě jste nahlédli do tajné složky, která je určena jen pro silnější povahy. Čeká nás mimořádně zajímavá bojovka na motiv akce z 2. světové války, která proběhne v hodně širokém okolí Zábřeha. Akce je určena jen pro naše starší členy.
- 15. listopadu** **Florbal**
- 22. listopadu** **Uzlařská regata**
Opět vyrazíme do Bludova, ani loni jsme se tam neztratili, tak trénujte, uzlujte, florbalujte, ať to zase (skoro) všechno vyhrajem.
- 6. prosince** **Mikulášská výprava**
Zajímavá a netradiční výprava někam do okolí, na které by se, mimo spousty her a soutěží, měly prověřit také vaše schopnosti přežití v zimní přírodě. Doufejme, že bude sníh, ať to stojí za to.
- 13. prosince** **Florbal**
Pohodová předvánoční akce. Plánuje se krátký trénink, potom dlouhá hra s přestávkami, v níž se bude klábosit o tom, komu donese Ježíšek nejvíc dárků, u koho bude největší stromeček a u které scénky na vánoční besídce se budeme nejvíc popadat za břicho.
- 20. prosince** **Vánoční nadílka**
Po roční pauze si vzal tuhle akci na starost zase Wablautanaga, což je myslím osvědčená jistota, že je se na co těšit. Doufám, že se všichni budeme především dobře bavit.
- 29. prosince** **Krakonoš a lyžníci**
Nelekejte se. Půjde o naši historicky první výpravu na běžkách. No, ani ne výpravu, spíš výlet pro ty, co nechtějí sedět o prázdninách doma za pecí. V případě dobré nálady se plánuje i závěrečná koulovačka.
- Zimní prázdniny** **Zimní tábor**
Pro zájemce je tady něco, co už jsme pár let neměli. Tentokrát bychom mohli vyrazit ještě s někým dalším. Tak uvidíme.

Degandawida Stopař

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

Akce Chameleon

V letošním roce má vedení oddílu v plánu uskutečnit pár akcí pro vás starší, ty, kterým bylo už patnáct let. Ještě než začnete přemýšlet proč zrovna pro ty patnáct a víc, raději vám to řeknu sám. Je to prostě proto, že ten, komu už bylo patnáct, tak je ze zákona tak trochu zodpovědný sám ze sebe a proto když něco provede tak si následky ponese sám. Jasně? Nejedná se o akci pro mimina, i když na druhé straně se nemusíte bát, že by vám snad někdo usiloval o život.

No a nápad provádět tyhle akce se zrodil z potřeby nějak vás starší připoutat k činnosti a umožnit vám si taky zkusit něco trochu zajímavějšího (to neznámená automaticky nebezpečného) a náročnějšího. Příznějme si upřímně, že tyto zážitky jsou někdy tak trochu až nepříjemné - viz. Yksuiapi 2000 expedice Králický Sněžník. Déšť, zima, spaní ve vojenském bunkru. Ale dneska, když to někomu ze spolužáků vyprávíte, tak jen valí oči, ne? Znáte někoho mimo oddíl, kdo se tři dny trmácel v dešti po horách a spal ve vojenském objektu, kam je zakázán vstup? Asi moc ne. No a jistě by se toho našlo víc. Teď jen doufám, že tohleto nečtou vaše maminky (doma budeš, ještě se ti něco stane!) No a pokud máte touhu něco takového si zase zkusit, tak je tohle příležitost právě pro vás.

No a první takovou akcí je právě akce Chameleon na motivy druhé světové války. Ale nebojte se, žádné střelení ani mrtví nebudou (když tak jedině únavou). Ale to se do druhého dne spraví. Akce proběhne od pátečního večera do nedělního rána – podrobnosti vám budou ještě sděleny. Abych vás trochu navnadil, tak zde otisknu aspoň seznam věcí, které sebou budete potřebovat.

Akce Chameleon

Sraz: v pátek xx.y. v 16.00 v klubovně Trojky Shawnee

Konec akce: Neděle dopoledne

S sebou:	
1. Zelený oddílový batoh.	11. Standartně vybavenou KPZ
2. Spací pytel	12. Do dvojice jeden mobilní telefon
3. Karimatku nebo igelit	13. Oblečení pouze na sobě
4. Sekyrku	14. Občanský průkaz
5. Nůž	15. Slevu na vlak
6. Krabičku sirek	16. Pokud někdo bere nějaké prášky
7. Hodinky	17. Šátek
8. 1000 g jídla	18. Tužku
9. 2000 g pití	19. Čistý papír formátu A4
10. 50 Kč na akci + 50 Kč pro vás	20. Možná mě ještě něco napadne

Nic víc a nic míň!

Tak a to je pro začátek vše. Takže se těšte a vy ostatní nebudte smutní, taky na vás jednou dojde.

Rendy

MÝTY: ČÁST PRVNÍ

Toho rána pročísl chladný vzduch zvuk trubky. Zvedl ses na peci a nevědouce, co se děje, ses rozhlížel kolem. Tví rodiče, normálně klidní, zmateně pobíhali po světnici. Nakonec mamka vyběhla z chléva s vidlemi a táta vytáhl ze staré bedny ještě starší kuš a hrst šipek. Pomalu ti začalo docházet, proč takový blázelec. Rychle jsi vyběhl za rodiči do chladného rána. Z dalších domů také začali vybíhat lidé se zbraněmi, co doma našli, a mířili jako proud k východní bráně, odkud přicházel zvuk trubky. Brána byla pevná a nad ní se tyčily dvě vysoké věže. Nedokázal sis představit, co by jí mohlo ohrozit. Ještě pár schodů na ochozy a

Před sebou jsi viděl lán kopí, zástav a dlouhých luků. Na vlajkách se vinul zelený drak – znak Tantorů. Asi tisícíhlavý dav se zastavil, k velké nelibosti měšťanů, dosti daleko. Nejspíš mimo dostřel. Z jejich středu vyšel muž se šedivými vlasy a zelenou zbrojí. Řekl: „Vzdejte se, dokud máte čas!“ Na tu vzdálenost jsi to slyšel až moc dobře. Rychlá odpověď zazněla jednohlasně: „Nikdy!“ Stařec se jen otočil a pokynul rukou. Celá Tantorská armáda se rozestavila na tři řady. První, nejpočetnější, byli rytíři v blyštivé zbroji. Druhou řadu tvořili lučšníci v zelených hábitech. A za nimi.....nějací maníci v kápích. Stařec se jen otočil k městu a kynul rukou podruhé.

Zadrncely řetivy a mrak šípů se snesl na město. I na takovou dálku dokázaly tmavé šipy, zanechávající světle modrou stopu, najít přesně svůj cíl. Obránci padali jak mouchy, ale naše šipky doletěly ke starci jen proto, aby se neškodně odrazily od jeho brnění. Jen jediná ho škrábla na obličej. To ho nejspíš pořádně naštvalo. Kynul rukou potřetí a kapucíni začali pálit jednu ohnivou kouli za druhou. Obě věže se sesunuly jako domečky z karet. A hradby totéž. Celá obrana města se změnila v prach. Otevřela se brána. A z ní začalo vycházet naše vojsko. Hurá, řekl sis, ale smích tě přešel, jen co se zavřela brána. Jen sto! To nemáme šanci! Kapitán Rameon se svými hochy postupoval nebojácně proti Tantořanům. Šipy je zasypávaly, jenže bez velkého účinku. Lidé na zbytcích hradeb jásalí. Teď se do boje zapojili kapucíni a modrými blesky mířili na kapitána a jeho vojáky. Od Rameona se blesky odrážely jako od zrcadla a létaly do prostoru. Sem tam zasáhly i nějakého Tantara. Jenže se na něj sesypalo modré světlo a brzy byl zpátky na nohou. Takové štěstí jako Rameon nebo Tantořané však neměli městští rytíři, ti zásahy blesky těžce nesli, a někteří už vůbec nešli. Nakonec k armádě došli jen Rameon a sedm načatých rytířů. Utichl boj. Stáli proti sobě velitelé obou národů, ostatní s napětím čekali, co se bude dít. I ty na hradbě pozoruješ dvě postavy, jak pomalu kolem sebe krouží. Stařec vytáhl velký obouručák a máchá s ním jen v jedné ruce. Rameon se kryje velkým štítem a v ruce drží mitrilový bastard. Ticho naplněné napětím protne až řev Tantorského velitele a jeho obouručák kopíruje terén asi ve výšce jeden metr. Kapitán vyskočil a svým bastardem ťal po starci. Obouručák pod ním ladně plul, ale jeho meč se zasekl mezi drápy na rameni starcovy dračí zbroje. V dalším boji utřžili oba četné rány, až nakonec jeden podlehl. Bohužel Rameon. Ostatní jeho vojáci se dali na útěk, daleko však neutekli. Kapucíni se zase vrátili ke své „práci“ a jejich koule zase měnily kámen na prach. Jedna taková koule zasáhla i hradbu pod tebou a ty ztrácíš zem pod nohama. Padáš a vše kolem tebe černá. Tvé vědomí odlplu s tvou nadějí.....

Najednou ses probudil. Co se stalo? Okolo sebe vidíš jen mrtvolu probodané tmavými šipy. Pokoušíš se vstát, bolí tě celé tělo. Kdosi k tobě běží. Má na sobě modré brnění a u pasu zdobený meč. „Jak se cítíš?“ Ptá se tě. „Je to dobrý“, lžeš mu, i když máš pár zlomenin, a ptáš se: „Co se stalo?“ „Odtáhli, i když měli vítězství na dosah. Nejspíš měli závažný důvod. Na, tohle tě postaví na nohy.“, a podal ti měch. Napil ses plným douškem a bolest ustala. Zase se můžeš postavit na nohy. „Podívej se po ostatních, já už musím jet“, vyšvihl se na koně a pelášil na východ. Chvilí chodíš po městě a tečou ti slzy. Z pevných hradeb je doslova písek. A, a co máma a táta, kde ti jsou? Pak jsi je uviděl. Se smrtelným výrazem na tváři koukali do nebe a z těla jim trčel tmavý šíp. Ne,

Březová kúra

číslo 154/15. ročník

ne, to není možné!! Tady tě už nic dobrého nečeká. Běžel jsi domů, vzal sis co potřebuješ a vyšel ven. Na ulici stojí hlouček hochů, zhruba stejně starých, jako ty. Nejspíš je potkal stejný osud. Tak ses připojil a vyrazili jste.....

Cestovatel

DUŽINOVKY KONÍKŮ

Jako každé družinovy, i tyto probíhají, i když účast členů není vysoká. Celkem chodí do Koníků šest lidí: dva rádci – Tarzan a Cestovatel

čtyři členové – Roman
Jirka
Jindra
a Adam

Vypadá to dobře, ale skutečnost je úplně jiná! Členové buď přijdou pozdě nebo nepřijdou vůbec. Mohli by docházku zlepšit. Nejnadějnější jsou asi bratři Jirka a Jindra, pokud vydrží, mohli by v budoucnu vystřídat některé „dosluhující“ členy vedení. Na druhou stranu, Romana vidím tak, že tomu by spíš vyhovoval kroužek šermu nebo tak podobně, ale my se nevzdáme a pokusíme se ho zaujmout. Celé schůzky nás bije klacky a my se pak nemůžeme věnovat ostatním členům. Tarzan se pokouší vymýšlet hry, které by ho bavily a zároveň my přežili, ale taková hra snad ani neexistuje. A Adam, ten se ještě nevyvrbil. Snad bude pořádně chodit, v což pevně doufáme.

O program se stará Tarzan, ale protože Romanovi se nic nelíbí, musíme mu vymýšlet extra program. A tak máme vlastně dvě družiny uvnitř jedné. Jediná hra, která by se Romanovi líbila, je Válka. To se vezmou sekery, pily, klacky, luky a bojuje se s tím. Kdo přežije, vyhrál.

Nevím, jak by se mu líbilo, kdyby ho někdo švihl sekerou přes ruku.

Ostatní členové jsou naštěstí klidnější, takže když zabavíme Romana, je to úplně normální schůzka. Jenže, jak ho zabavit?

Pokud by vás něco napadlo, obraťte se na některého z nás.

Cestovatel

Březová kůra

číslo 154/15. ročník

STRÁNKA ZÁBAVY

„Pane mistře, na kolik by vyšlo vymalování kuchyně ?“ ptá se pan Novák maliře. „Na osm set.“ „A kdybych pomáhal ?“ „Na tisíc.“

„Ty jsi ale zbabělec Honzo, když jsem se včera pral s Petrem, tak jsi utekl.“

„Já jsem neutekl, jen jsem se nemohl dívat na to, jak mi bijou nejlepšího kamaráda.“

Pepíček říká babičce: „Babi chutnal ti ten bonbón co jsem ti dal ?“

„To víš že jo. Moc!“ Odpoví babička.

„No vidíš a Puňta ho vypliv.“

V nemocnici veze sestřička pacienta na pohyblivé posteli a ten ji tichým hláskem říká: "Sestřičko zkusme na ARO."

Ona: "Ticho nevyrušujte !" Pacient znova: "Ale sestřičko,

prosím, zkusme na ARO." Sestřička: "Pan doktor řekl do

márnice, tak do márnice !!!"

Jde chlapík po poušti. Absolutní hic. Už ani nevidí ... Ale

najednou ... Studna ! Posbírává všechny síly, rozběhne se

směrem ke studni a křičí: „VOOOODDÁÁÁÁ,

VOOOODDÁÁÁÁ!“ „A ze studně se ozve hlas 'KDEEEEEE

????!!!"

O blondýnkách:

Jak v sobotu rozesmějete blondýnku?

Řekněte ji ve středu vtip.

Blondýnka se ptá na ulici: "Pane, prosím Vás, kolik je hodin?" "Je čtvrt na čtyři."

Blondýnka jen kroutí očima a říká: "Víte, je to moc divné. Ptám se na tohle celý den a pokaždé dostanu jinou odpověď."

Jak spáchá blondýnka sebevraždu?

Naskládá svoje oblečení do sloupečku a skočí dolů

Jak zaměstnáte blondýnku na celý den?

Zavedete ji do kulaté místnosti a řeknete jí, aby si sedla do rohu

PC:

Víte, na jakém hardware běží Windows 95 nejlépe ? Na diaoproiektoru!!!

From: Křeček

www.kalifres.com

Březová kůra

číslo 154/15 ročník

Obsah čísla 154/15. ročník, které vyšlo 11.10 2003:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandavidy – str. 4	Stopař
Ø Bodování – Javorová nažka 2003/2004 – str. 5	Stopař
Ø Bodování kmene v září 2003 – str. 6	Rakša
Ø Zahajovačka – str. 7	Michal
Ø Celostátní kolo Svojsíkova závodu – str. 8	Ječmínek
Ø Finále Svojsíkova závodu – str. 10	Stopař
Ø Máme nejlepší družinu – str. 12	Stopař
Ø Co se děje ve vedení – str. 12	Stopař
Ø Trojka – str. 13	MIČKINIKWA
Ø BVÚ – str. 14	Mičim
Ø BVÚ - Výsledková listina, diplomky – str. 16	MIČKINIKWA
Ø Finále SZ 2003 –Výsledková listina – str. 20	Stopař
Ø Akce plot – str. 21	Rendy
Ø Plán akcí – str. 22	Stopař
Ø Odborky a odbornosti – str. 23	MIČKINIKWA
Ø Akce Chameleon – str. 24	Rendy
Ø Mýty: část první – str. 25	Cestovatel
Ø Družinovky Koníků – str. 26	Cestovatel
Ø Stránka zábavy – str. 27	Křeček

Příští redakční rada (tedy vlastně úplně první):	mezi 24. a 26. říjnem
Uzávěrka příspěvků příštího čísla:	neděle 2. listopadu
Příští číslo vyjde:	O VÍKENDU MEZI 7. A 9. LISTOPADEM

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 155, náklad 30 výtisků – vyšlo říjen 2003

redakce: Petr Fornůšek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871 945, NEMOBIL 583 415 862
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!

Březová kůra

číslo 154/15. ročník